

ΜΙΑ ΑΠΙΘΑΝΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ

"Όλος ο κόσμος ξέρει ότι ο Μέγας Ναπολέων πέθανε ξέξοιστος στην 'Αγία 'Ελένη. Κανείς δεν αμφιβάλλει πια γι' αυτό. 'Εν τούτοις ένας Γάλλος ιστοριοδίφης, ο ντ' 'Ουεσσά, θέλησε ν' αποδείξει ότι η γνώμη αυτή αποτελεί ιστορική πλάνη.

"Ο Μέγας Ναπολέων, ισχυρίζεται ο έν λόγω ιστοριοδίφης, ποτέ δεν πήγε στην 'Αγία 'Ελένη, της οποίας ο θρόνος εδημιουργήθη ως έξης:

Μετά την ήττα του στο Βατερλώ, ο αυτοκράτωρ των Γάλλων, μη θέλοντας νά παραδοθή στους 'Αγγλους, κατόρθωσε νά διαφύγῃ στην 'Ιταλία, στέλλοντας στην 'Αγία 'Ελένη ένα σσσία του όνόματι Ραμπά, με τον όποιο είχε συνεννοηθή προηγουμένως:

"Ο στρατηγός Μπερτάν, έπιστήμιος φίλος του αυτοκράτορος, έκαμε την έσχατη θυσία ν' ακολουθήσῃ τον Ραμπά στην 'Αγία 'Ελένη, κι' έτσι οι 'Αγγλοι κι' όλος ο κόσμος έπίστεψαν ότι πράγματι αυτός ήταν ο Ναπολέων.

'Επ' έφτά χρόνια —συνεχίζει ο ντ' 'Ουεσσά— ο Ναπολέων έζησε άγνωστος στη Βερόνα, ποιώντας στους περιγητάς ματογυάλια.

'Επειτα, ο άτυχης αυτοκράτωρ, έπιθιμώντας νά ιδῇ τὸ μοναχογιώ του, πού ήταν κλεισμένος από τους Αυστριακούς στο ανάκτορο της Βιέννης, πήγε στην αυστριακή πρωτεύουσα και προσπάθησε νά επικοινωνήσῃ με τὸν 'Αετιόδα.

'Επειδή όμως δεν κατόρθωνε νά κινή τίποτα, στην απελπισία του έπεξεύρησε μιὰ βρωθεία ν' ακολουθήσῃ τὸν τοίχο τὸν ανακτόρων, μέσα στα όποια βρισκόταν ο γιός του. "Ένας φίλακας όμως τὸν ἀντέληψε, τὸν νόμισε γιὰ κατάσκοπο, τὸν έπυροβόλησε και τὸν σκότωσε. Εἶδε όμως ότι είχε σκοτώσει έναν άληθι, τὸν όποιοι η στρατιωτική υπηρεσία τὸν ανακτόρων ανέλαβε νά ζηδέυσῃ βιαστικά κι' όπως-όπως, αποσιωπώντας τὸ γεγονός, γιὰ νά μη δημιουργηθοῦν ένσυχλητικά σχόλια.

'Επιστορώντας τ' άνωτέρω ο ντ' 'Ουεσσά, του όποιοι η τοίμηρη αποκάλυψις έκαμε μεγάλη αίσθησι, προσθέτει στο τέλος:

"Δεν κάνω την ανακοίνωσι αυτή άπλως γιὰ νά δημιουργήσω έναν θόρυβο κι' έναν θρόλο παραπάνω, αλλά έπειδή κρατώ στα χέρια μου βία τὰ έπίσημα ντοκουμέντα, πάνω στα όποια βασίζω την αποκάλυψί μου."

Τὰ πολιτῖμα όμως αυτά ντοκουμέντα ποτέ δεν τὰ εδημοσίευσε ο Γάλλος ιστοριοδίφης, όπως είχε υποσχεθή. Πρὸ καιροῦ μόνον άνεκοίνωσε ότι θὰ τὰ δημοσιεύσει μόλις συγκεντρώσει μερικῆς ἀκόμη πληροφορίας.

Σχετικά όμως με τὰ παραπάνω, τὸ έξης γεγονός εἶνε βεβαιωμένο: Μιὰ 'Αγγλίς κυρία, αρκετά αξιόπιστος, κατόρθωσε νά πῆσῃ στην 'Αγία 'Ελένη την έποχή εκείνη. 'Αντί νά βρῇ όμως τὸν ξέξοιστο αυτοκράτορα, βρῆκε, όπως βεβαιώνει, έναν άνθρωπο πολὺ διαφορετικὸν στή μόρφωσι και στην αντίληψι από τὸν Μεγάλον Ναπολέοντα. 'Ο άνθρωπος αυτός υποτίθεται ότι ήταν ο σσσίας του αυτοκράτορος, ο περφημος Ραμπά.

είχε κατορθώσει νά γίνῃ ερωμένη του φόν Κρόνζ, του άρχηγού της γερμανικής κατασκοπείας στην 'Ισπανία. Τὸ ίδιότουτο καλλόνος, τὸ όποιο είχε ιδρύσει στη Μαδρίτη, γιὰ νά κρύβῃ μ' αυτό τὸν τρόπο την άληθινή της ιδιότητα, είχε γίνει τὸ κέντρο της γερμανικής κατασκοπείας. Κι' ἡ Μάρθα Ρισάφ έθεωρετο ἀπ' όλους ως Γερμανίδα κατασκοπεύσις!... 'Απ' τίς πληροφορίες λοιπόν, πού μάθαινε ἀπ' τὸν εραστή της, είχε δώσει διαφορικά στοιχεία γιὰ τίς κινήσεις του μυστηριώδους γερμανικού ύποβρυχιου «Υ-123», τὸ όποιοι κατέστρεψαν οι Γάλλοι σ' ένα μικρὸ λιμένα της Μάγγης...

'Η Μάρθα Ρισάφ εἶνε σήμερα σύζυγος του βασιτελιούτου "Αγγλον βιομηγάνου Ουίλλιαμ Μόρλεϋ και ζῇ αποτραβηγμένη πια από την ύπηρεσία της γαλλικής κατασκοπείας. "Όπως όμως ισχυρίζονται πολλοί, ἡ γυναίκα με τὰ έξωτα πρόσωπα εξακολουθεῖ ακόμη τῇ μυστηριώδη δράσει της ως κατάσκοπος του «'Ιντέλιτζενς Σέρβις»...

"Όσο γιὰ την τρομερή Φροϋλάν Ντάκτορ, τὰ κατορθώματα της όποιας δεν συγκρίνονται με τὰ κατορθώματα της Μάτα-Χάρι, εἶνε γνωστό ότι αυτή ἡ Γερμανίδα κατάσκοπος είχε τρομοκρατήσει κυριολεκτικῶς τούς Συμμάχους. Κατὰ τῇ διάρκειά του πολέμου, με τίς καταπληκτικῆς μεταμορφώσεις της, ἡ όποιες της επέτρεπαν νά κινηθορῇ ποτέ ως Γαλλίδα και ποτέ ως κοιδετέρας όχι μόνο στο μέτωπο, αλλά και σ' αυτά ακόμη τὰ κέντρα της γαλλικής κατασκοπείας, ἡ Φροϋλάν Ντάκτορ κατόρθωσε νά κλέψῃ, εκτός από διάφορα άλλα μυστικά έγγραφα, κι' αὐτὸν ακόμη τὸν κατάλογο τὸν Γάλλων κατασκοπῶν στη Γερμανία, επιτυγχάνοντας έτσι την έξόντωσί τους!...

'Η "Αννα-Μαρία Λέσθερ όστόσο δεν ζῇ σήμερα εὐτυχημένη, όπως ἡ Μάρθα Ρισάφ, ἡ γυναίκα με τὰ έξωτα πρόσωπα. 'Η μυστηριώδης Φροϋλάν Ντάκτορ, από τίς κατασχόσεις τὸν ναρκωτικῶν και από τίς άφάνταστες περιπέτειές της, εἶνε κλεισμένη σ' ένα φρενοκομείο της 'Ελβετίας.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Όταν έχεις νά κάνῃς με γυναίκα, ἡ πρέπει νά συγχωρῆς, ἡ νά προσποιείσαι ότι άγνοεῖς.

—Σπάνια βλέπει κανείς ένσχι ἡ γελοϊότητα στο άντικείμενο της άγάτης του.

—"Όταν αγαπιέται κανείς δεν πρέπει νά έχῃ άλλες ίσχυοίς.

—'Η γυναίκα, αν και υπερτερῇ τὸν άντρα σέ πολλά, εἶνε όστόσο πὸ αδύνατη ἀπ' αὐτόν. Τὰ αισθήματα την τυφλώνουν, ἡ κολακεία τῇ μεθάει, ο έρως τῇ σπρώχνει στην τρέλλα.

—Γιὰ τίς γυναίκες, δια άνάγονται στο ζήτημα του γάμου.

—"Όσο όμορφη κι' αν εἶνε μιὰ γυναίκα, γιὰ τὴν αντίηλο της εἶνε αὐτὸ άσχημότερο πλάσμα του κόσμου.

(Α. Ν Τ Ε Ρ Ο Υ)

—Τίποτα δεν κολακεί περισσότερο μιὰ γυναίκα από τὸ νά τὴν αγαπά κάποιος σιωπηλά —φτάνει μόνο ἡ σιωπή του νά μὴν εἶνε άίονία.

(Δ Ο Υ Τ Ν Τ Ε Σ Ο Υ Α Γ Ε)

—Λένε πως τὸ χοῖμα μεταβάλλει τὴν όμη του κόσμου. Κι' όμως αυτό δεν εἶνε αλήθεια. Τὴν όμη του κόσμου τῇ μεταβάλλει μόνο ο έρως.

(Μ Ι Σ Ε Λ Ε)

—"Ο έρως μισεί κάθε τι πού δεν σχετίζεται μ' αὐτόν.

(Μ Π Α Λ Ξ Α Ζ)

—"Ο έρωτευμένος, χωρίς νά τὸ καταλαβαίνει, λέει λόγια χαριτωμένα. Μιλᾷ μιὰ γλώσσα πού δεν τῇ ξέρει.

(Σ Τ Ε Ν Τ Α)

—'Η γυναίκες εἶνε πλασμένες αἰώνια γιὰ ν' αγαπιώνται παρά γιὰ ν' αγαποῦν. Μοιάζουν με τὰ λουλούδια, πού δεν αισθάνονται τῇ μισοειά τους, αλλά τῇ δίνουν νά τῇ μισοῦν οι άλλοι. 'Η γυναίκες εἶνε πραγματικά λουλούδια έρωτος...

(Α Λ Φ Ο Ν Ο Σ ' Ε Σ Κ Ο Υ Ε Ρ Ο Σ)

—"Ο έρως, γιὰ τὰ κατώτερα πλάσματα, δεν εἶνε παρά μιὰ άπλη ικανοποίησι τὸν αισθήσεων... Γιὰ τὰ άνώτερα όμως πλάσματα εἶνε τὸ πὸ άπείραντο και τὸ πὸ σαγηνευτικό αισθημα.

(Μ Π Α Λ Ξ Α Ζ)

—"Ο έρως τελειοποιεί ἡ καταστρέφει τὸν άνθρωπο.

(Σ Ε Ν Α Ν Ο Ο)

—Στὸν έρωτα δεν τοῖμά κανείς νά ομοιωδυνείσῃ πολλά από τὸν φόβο μη τὰ χάσῃ δια.

(Π Α Σ Κ Α Λ)

—'Ερως, εἶνε εγωϊσμός μοιρασμένος: σέ δυὸ πρόσωπα.

(Μ Π Ο Υ Φ Ρ Ε)

—Σ' έναν μεγάλο έρωτα, μπορεί νά θυσιάσῃ κανένας τὰ πάντα γιὰ τὸ αγαπημένο πρόσωπο, ως και τὸν ίδιο τὸν εαυτό του. 'Ενα μόνο δεν θυσιάζει: τὴν άγάτη του.

(Μ Ι Ρ Α Μ Π Ω)

—Μιλᾷμε πάντα γιὰ τὸν έρωτα στὸν ένικό, σά νά μὴν ἦτοχε παρά ένα μόνον είδος έρωτος. Κι' όμως ἕταρχον εκατοντάδες χιλιάδων κάθε άνθρωπος έχει και τὸν δικὸ του έρωτα πού διαφέρει από τὸς άλλους, όπως ἡ φυσιογνωμία του διαφέρει από τίς φυσιογνωμίες τὸν άλλων ανθρώπων.

'Ο Α. π. χ., δεν έρωτεύεται παρά μόνο όταν έχει πολλές έλλείδες δι' ἡ πετιγή.

'Ο Β. δεν άρχίζει ν' αγαπά παρά... όταν βεβαιωθῇ ότι ανταγαπάται.

'Ο Γ. πάλι, παύει ν' αγαπά μόλις νοιώσει ότι ανταγαπάται.

'Ο Δ. στην περίπτωση αυτή έρωτεύεται πὸ τρέλλᾷ άκάμια.

'Ο Ε. μισεί παράφορα μιὰ γυναίκα όταν τῇ κατακτῆσει.

'Ο Ζ. θέλει ν' αγαπά χωρίς ν' ανταγαπάται.

'Ο Η. θέλει ν' αγαπάται, χωρίς ο ίδιος ν' αγαπά.

'Ο Θ. νομίζει πως αγαπά ένὸ ζῆλεύει μονάχα.

'Ο Ι. εἶνε παράφορος κι' ένδοικωδής.

'Ο Κ. εἶνε ψυχρός.

'Ο Λ. εἶνε καχύποκτος στὸν έρωτά του.

'Ο Μ. εἶνε γερνιάρης.

'Ο Ν. τὰ παίρνει δια τραγικά.

'Ο Ε. φοβάται διαρκῶς μὴν εκτεθῇ και μὴν εκθέσῃ τὴν γυναίκα πὸν αγαπά.

'Ο Ο. δεν νοιάζεται καθόλου γιὰ τίποτ' ἀπ' ό' αυτά, κι' εἶνε διαρκῶς εὐθῖμος.

'Ο Π. τρέμει μὴν τύχει και ο έρωτικός του δεσφός πάρει νοικοκυριότητα μορφή.

'Ο Ρ. εἶνε έρωτευμένος... εἶς επαγγέλματος.

'Ο Σ. εἶνε έρωτευμένος με δυὸ και με τρεις γυναίκες συγχρόνως.

Θὰ μπορούσα ν' αραιάσω χιλιάδες ακόμη είδων έρώτων. 'Υπάρχουν έρωτευμένοι πού γράφουν τρεις φορές τὴν ἡμέρα, κι' άλλοι πού δεν γράφουν ποτέ.

'Υπάρχει ο έρως-ποιητής, ο έρως-δημοσιογράφος —πὸ έννοει δηλαδή ν' ανακοινώνει σ' όλους κάθε λεπτομέρειά του—, ο έρως-οικονομολόγος— πὸ εἶνε και ο χειρότερος ἀπ' όλους—, ο έρως-θεατρίνος—πὸ εἶνε ο πὸ επικίνδυνος—, ο έρως-γαλαρία ο πὸ σαχλός—, ο έρως τῆς περιπέτειας και ο έρως τριπέτης. (Π Ρ Υ Χ Η Ψ Ν Τ Ε Δ Ι Ν)

